

C/2024/1838

11.3.2024

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judiciaire de Paris
(Francja) w dniu 14 listopada 2023 r. – Procureur de la République/Spółka SWIFTAIR**

(Sprawa C-701/23, SWIFTAIR)

(C/2024/1838)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal Judiciaire de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Oskarżyciel: Procureur de la République

Oskarżony podmiot: Spółka SWIFTAIR

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 54 KWUS ⁽¹⁾ w związku z art. 50 karty ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że zaskarżalne postanowienie o umorzeniu postępowania wydane przez organ sądowy w jednym z umawiających się państw po przeprowadzeniu szczegółowego śledztwa w sprawie, stojące na przeszkodzie dalszemu prowadzeniu postępowania z wyjątkiem przypadku ujawnienia się nowych dowodów, należy zakwalifikować jako prawomocne orzeczenie w rozumieniu tego artykułu, nawet jeżeli w umawiającym się państwie, w którym wydano to postanowienie o umorzeniu, nie wywołuje ono wszystkich skutków orzeczenia mającego w pełnym zakresie powagę rzeczy osądzonej?
- 2) Czy art. 54 KWUS w związku z art. 50 karty należy interpretować w ten sposób, że w przypadku postanowienia o umorzeniu postępowania, mającego walor prawomocnego orzeczenia, zapewniającego ustanowioną na mocy tego postanowienia ochronę wynikającą z zasady *ne bis in idem*, zwrot „osoba, której proces zakończył się wydaniem prawomocnego wyroku” odnosi się do każdej osoby, na której skupiało się śledztwo i której działanie lub zaniechanie było przedmiotem postępowania przygotowawczego, nawet jeżeli wobec tej osoby nie dokonano formalnie na etapie śledztwa żadnej czynności procesowej, ani nie zastosowano środka zapobiegawczego?
- 3) a) Czy art. 54 KWUS w związku z art. 50 karty należy interpretować w ten sposób, że zachodzi tożsamość podmiotowa pomiędzy, z jednej strony, osobami fizycznymi działającymi w ramach pełnienia obowiązków w spółce, na rzecz i na rachunek osoby prawnej, którą reprezentują, a z drugiej strony, samą tą osobą prawną, co skutkuje niedopuszczalnością prowadzenia postępowania karnego przeciwko osobie prawnej w umawiającym się państwie, jeżeli w odniesieniu do jej przedstawicieli ustawowych „proces zakończył się wydaniem prawomocnego wyroku” w rozumieniu prawa Unii w innym umawiającym się państwie, mimo że przeciwko samej osobie prawnej nigdy nie toczyło się w tym państwie postępowanie karne?
b) Jeżeli na poprzedzające pytanie zostanie udzielona odpowiedź twierdząca, to czy w takim przypadku art. 54 KWUS w związku z art. 50 karty należy interpretować w ten sposób, że ochrona wynikająca z zasady *ne bis in idem* powinna przysługiwać osobie prawnej także w przypadku, gdy w umawiającym się państwie, w którym zapadło prawomocne orzeczenie, w żadnym razie nie można było prowadzić postępowania karnego przeciwko osobie prawnej, bądź dlatego, że w państwie tym osoby prawne nie ponoszą bezpośredniej odpowiedzialności karnej, bądź dlatego, że odpowiedzialność karna osób prawnych nie obejmuje przestępstw, których dotyczy dane postępowanie karne?

⁽¹⁾ Konwencja Wykonawcza do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 roku między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.U. 2000, L 239, s. 19).

⁽²⁾ Karta praw podstawowych Unii Europejskiej.